

PLAC ŚWIĘTEGO DUCHA

Plac Świętego Ducha znajduje się w Krakowie.

Ten plac znajduje się niedaleko Rynku Głównego w Krakowie.

Dawno temu na miejscu tego placu stał klasztor.

Klasztor to jeden lub kilka budynków.

W tym klasztorze był zakon Świętego Ducha.

Mieszkańcy Krakowa mówili też czasami zakon Duchaków.

Zakon to grupa ludzi.

Ci ludzie mieszkają w klasztorze.

Mają taką samą wiarę i podobne zasady.

Ten klasztor został zburzony dawno temu.

Tak powstała przestrzeń, która dziś nazywa się plac Świętego Ducha.

Plac ma cztery boki.

Na jednym boku placu są krakowskie Planty.

Planty to park w środku miasta.

Na plantach rośnie trawa i jest dużo drzew.

Są też alejki – chodniki, po których można spacerować lub jeździć na rowerze.

Planty to jeden bok placu.

Na pozostałych bokach placu znajdują się trzy ulice:

ulica Szpitalna,

ulica Świętego Marka,

ulica Świętego Krzyża.

Dookoła placu stoją różne budynki.

Na ulicy Szpitalnej są piękne stare kamienice.

Te kamienice mają dwa lub trzy piętra.

Obok placu stoi też bardzo duży i piękny budynek.

To budynek, w którym znajduje się Teatr imienia Juliusza Słowackiego.

Wokół teatru rosną różne rośliny.
Jest tam żywopłot z bukszpanu, kwiaty i krzewy różane.
Żywopłot to niskie lub wysokie ogrodzenie.
Jest zrobione tylko z roślin.
Z prawej strony teatru jest kościół Świętego Ducha i plebania.
Plebania to budynek, w którym mieszkają księża.
Kościół jest zbudowany z cegły.
Obok kościoła znajdują dwa jasne budynki.
Te budynki stoją w jednym rzędzie.
Każdy z budynków ma jedno piętro.
Dachy tych budynków są zrobione z czerwonej dachówki.
Po prawej stronie są budynki starego klasztoru.
Dawno temu udzielano tam pomocy biednym kobietom.
Na rogu placu stoi kolejny budynek.
To Dom pod Krzyżem.
W tym domu kiedyś była część starego szpitala.
Na placu jest prostokątny fragment.
Dawno temu był tu dworzec autobusowy.
A potem był tu parking.
Dziś są tu ławeczki i małe drzewa.
Na tej części placu ustawiono także siedem zegarów.
Zegary są wysokie, czarne i mają białe tarcze.
Te zegary przypominają o starym dworcu.
Na nóżkach zegarów są napisane nazwy miast.
Z tymi miastami przyjaźni się Kraków.
Na środku placu jest droga.
Droga dzieli plac na dwie części.
Pierwsza to część teatralna.
Druga to część szpitalna.

TEATR IMIENIA JULIUSZA SŁOWACKIEGO

To piękny duży budynek Teatru Miejskiego przy placu Świętego Ducha.

Teatr to miejsce, gdzie aktorzy występują na scenie.

Ten teatr ma trzy wysokie piętra.

Wejście do budynku znajduje się przy ulicy Szpitalnej.

Wszystkie ściany teatru mają wiele ozdób.

Każda jest zrobiona w inny sposób.

Ten teatr jest podobny do starej opery.

Opera to miejsce ze sceną, na której występują śpiewacy.

Ten budynek wymyślił Jan Zawiejski.

Dach teatru jest zrobiony z blachy.

Dach opada na dwie strony.

Ściany budynku są jasne i mają dużo dekoracji.

Główne drzwi teatru mają trzy części i są drewniane.

Przed drzwiami są schody.

Nad drzwiami jest metalowy mały dach.

Nad tym dachem są trzy duże prostokątne okna.

Ponad oknami jest napis: „Kraków Narodowej Sztuce”.

Jeszcze wyżej stoją dwie rzeźby stworzone przez Michała Korpała.

Te rzeźby przedstawiają Tadeusza i Zosię.

Tadeusz i Zosia to bohaterowie z książki Adama Mickiewicza.

Przed wejściem do teatru są dwie latarnie.

W lecie przed teatrem rosną kwiaty.

Przed schodami do teatru stoi rzeźba.

To popiersie Aleksandra Fredry.

Popiersie to rzeźba przedstawiająca głowę i część ramion postaci.

Stworzył je Cyprian Godebski.

W środku teatr ma trzy główne części.

Pierwsza część to szeroki korytarz z wielkimi schodami.

W korytarzu jest dużo pięknych dekoracji.

Niektóre są złote.

Są tam duże lustra, rzeźby, obrazy i czerwony dywan.

Druga część to sala teatralna z siedzeniami dla widzów.

Sala jest półokrągła.

Na widowni znajduje się 540 miejsc do siedzenia.

Widzowie mogą siedzieć także na wysokich balkonach.

W sali teatralnej są trzy piętra balkonów.

Na tych balkonach są siedzenia.

Ściany sali są jasne i mają złote dekoracje.

Siedzenia, zastony przy balkonach i dywany są czerwone.

Nad miejscami do siedzenia jest ozdobny sufit.

Sufit ma kształt koła.

Na środku sufitu wisi duża, dekoracyjna lampa.

W tej sali jest także bardzo duża scena.

Na tej scenie występują aktorzy.

Przed sceną wisi ręcznie malowana kurtyna.

Kurtyna to duży fragment materiału, który coś zasłania.

Namalował ją Henryk Siemiradzki.

Trzecia część teatru to wiele małych i dużych pomieszczeń.

Nad widownią u góry jest duża okrągła kopuła.

Widownia to część sali, gdzie siedzą ludzie.

Kopuła ma 30 metrów szerokości.

Ważne miejsce w tym teatrze to garderoba Ludwika Solskiego.

Ludwik Solski był aktorem, reżyserem i dyrektorem teatru.

Garderoba to pokój, w którym aktorzy zmieniają ubrania.

Reżyser to osoba, która wymyśla przedstawienie.

Dyrektor to inaczej szef.

KOŚCIÓŁ ŚWIĘTEGO KRZYŻA

Kościół został zbudowany ponad 600 lat temu.

Część, gdzie siedzą ludzie, jest kwadratowa i ceglana.

Część, gdzie stoi ksiądz, jest wąska i prostokątna.

Nad nią jest opadający dach z czerwonej dachówki.

Na dachu wieży są czerwone dachówki.

Ten dach przypomina hełm.

Hełm to nakrycie głowy.

Jest zrobiony z twardego materiału i chroni głowę.

Na górze dachu jest krzyż.

Na przedniej ścianie kościoła jest wieża.

Po obu stronach wieży są kaplice.

Kaplica to osobna część budynku, w której jest ołtarz.

Przy wejściu do kościoła są małe schodki.

Schodki prowadzą w dół.

Wejście jest półokrągłe na górze.

W środku kościoła jest piękny sufit.

Sufit oparty jest na jednym słupie.

Ten słup swoim wyglądem przypomina palmę.

Palma to wysoka roślina.

Ma długi pień i duże liście na górze.

W Krakowie tylko w tym kościele jest taki sufit.

Sufit nad ołtarzem wygląda jak sieć rybacka.

Sieć rybacka to duża siatka do łowienia ryb zrobiona ze sznurków.

Na ścianach są jasne rysunki.
Kiedyś malował je Stanisław Wyspiański i Antoni Tuch.
Na rysunkach jest dużo roślin oraz portrety.
Portret to obraz, na którym namalowana jest jakaś jedna osoba.
W kościele jest dużo pięknych drewnianych mebli.
Nad wejściem jest duży balkon – chór.
Chór to miejsce w kościele, gdzie śpiewa zespół muzyczny.
Są tam także organy.
Organy to duży instrument muzyczny.

PLEBANIA

Plebania to budynek obok kościoła.
Na plebanii często mieszka ksiądz.
W tym budynku są też biura kościoła.
Ta plebania jest przy ulicy Świętego Krzyża w Krakowie.
Ten budynek powstał ponad 600 lat temu.
To pierwszy budynek z mieszkaniami w Krakowie.
Budynek ma jedno piętro i kształt prostokąta.
Na zewnątrz jest zbudowany z kamienia i cegły.
Okna są prostokątne.
Niektóre okna są bardzo wąskie.
Dach jest zastrzony na górze.
Dach opada na dwie strony.
Jest zrobiony z czerwonej dachówki.
Na dachu są wysokie kominy.
Zbudowano je z czerwonej cegły.
Plebania od ponad 100 lat należy do parafii kościoła Świętego Krzyża w Krakowie.
Parafia to zgromadzenie wiernych Kościoła Katolickiego.

DOM POD KRZYŻEM

Dom pod Krzyżem znajduje się przy ulicy Szpitalnej 21.
Budynek stoi na rogu placu Świętego Ducha.
Budynek powstał ponad 500 lat temu.
W Domu pod Krzyżem był szpital.
Ten szpital pomagał biednym studentom Akademii Krakowskiej.
Przez wiele lat budynek się powiększał.
W tym budynku działały się różne rzeczy.
Na przykład kiedyś pomagano tu biednym.
Potem były tam mieszkania, sklepy i teatr.
Dziś jest to Muzeum Krakowa.
Dom pod Krzyżem jest jasny i ma kształt prostokąta.
Dach jest zastrzony na górze i opada na cztery strony.
Ma czerwony kolor i jest zrobiony z dachówek.
Na dachu jest bardzo duży jasny komin.
Okna budynku są prostokątne.
Na ścianie budynku od ulicy Szpitalnej wisi duży drewniany krzyż.
To dlatego to miejsce nazywa się Dom pod Krzyżem.
Dom pod Krzyżem łączy się z innymi budynkami.
Te budynki mają jedno piętro.
Przed wejściem jest drewniany ganek.
Ganek to daszek zbudowany przed wejściem.
Zwykle stoi na drewnianych słupkach.
W środku budynku jest małe podwórko.

KAMIENICE PRZY ULICY SZPITALNEJ

Kamienice to budynki z wieloma mieszkaniami.

Ustawione są zwykle w jednym szeregu.

Kamienice przy ulicy Szpitalnej mają ponad 100 lat.

Na tej ulicy było dużo antykwariatów.

Antykwariat to sklep ze starymi książkami.

Kamienice przy ulicy Szpitalnej mają dwa lub trzy piętra.

Na ścianach kamienic jest wiele pięknych ozdób z dawnych czasów.

Interesujące kamienice to:

kamienica z numerem 34 – ma piękne ozdoby przy dachu,

kamienica z numerem 40 – ma ozdoby przypominające balkony.

Ważna kamienica jest także pod numerem 30.

Jej nazwa to kamienica Pod Złotą Kotwicą.

Powstała z trzech kamienic.

Te kamienice zostały połączone.

Od 1825 roku jest tam bardzo znany hotel.

W tym hotelu znajduje się sławna restauracja Kacpra Pollera.

Budynek ma dwa piętra.

Na przedniej ścianie ma prostokątne okna.

Te okna zakończone są prostą linią lub trójkątem.

Dach kamienicy jest zrobiony z blachy i opada na dwie strony.

U góry widać okna, które dają światło na poddaszu.

Poddasze to piętro budynku tuż pod dachem.

Na środku głównej ściany są dwa duże okna.

Pośrodku tych okien jest dekoracja.

Ta dekoracja to tarcza i złota kotwica.

Kotwica to ciężki przedmiot na statku.

Ten przedmiot zatrzymuje statek w jednym miejscu.

Nad wejściem do hotelu jest mały blaszany dach.

Na dachu jest napis Hotel Pollera.

inkluzywna gra miejska

AKTOR na DESKACH

KRYMINAŁ KRAKOWSKI

W środku budynku są drewniane meble i schody.

Przy schodach są okna z witrażami.

Witraż to okno zrobione z kolorowego szkła.

Te okna stworzył znany artysta Stanisław Wyspiański.

Z kolorowych szkieł ułożone są kwiaty oraz kotwica.

Do tego hotelu przychodzili znani aktorzy.

Przychodziła tu znana aktorka Helena Modrzejewska.